

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาทำการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลจาก จำนวน 201 ราย ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และ ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.2 มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท ร้อยละ 42.3 สถานภาพโสด ร้อยละ 75.1 ส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศฝรั่งเศส ร้อยละ 22.4 รองลงมา คือ เยอรมัน ร้อยละ 10.9 และ อังกฤษ ร้อยละ 10.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือน 2,001-4,000 ดอลลาร์สหรัฐ ร้อยละ 37.31 และพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 51.2 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.3 มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยว 2-3 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา อย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 91.0 ส่วนใหญ่วางแผนมาทำกิจกรรมเดินป่า คิดเป็นร้อยละ 40.3 กิจกรรมดูแลช้าง คิดเป็นร้อยละ 31.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวต่างชาติและพฤติกรรมการหาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางสื่อสังคมออนไลน์

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวันต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 40.3 แต่เพศชายส่วนใหญ่มีงบประมาณที่ 31-60 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน ส่วนเพศหญิงมีงบประมาณต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ดอลลาร์สหรัฐ แต่เมื่อพิจารณาโดยอายุพบว่านักท่องเที่ยวมีอายุน้อยจะมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างต่ำ ในขณะที่ผู้ที่มีอายุสูงจะมีงบประมาณค่าใช้จ่ายมากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 47.0 โดยเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.0 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 42.0 ซึ่งสอดคล้องกับทุกช่วงอายุที่นิยมมากับเพื่อน ส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 37.3 แต่นักท่องเที่ยวเพศชายนิยมพักเก็สเฮ้าส์ ในขณะที่เพศหญิง

และเพศทางเลือกนิยมพักโรงแรม เมื่อแบ่งตามอายุพบว่าทุกช่วงอายุนิยมพักโรงแรมและเก็สเฮ้าส์ นิยมมาพักเพื่อการท่องเที่ยว 3-4 วัน คิดเป็นร้อยละ 53.2 เพศชายและหญิงนิยมพัก 3-4 วัน แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุพบว่าทุกช่วงอายุนิยมพัก 3-4 วัน รองลงมาคือพัก 5-6 วัน ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจส่วนใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.2 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของเพศชายหญิง และตามช่วงอายุ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อบรรยากาศด้านการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของเพศชายหญิงและตามช่วงอายุ ปัจจัยที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญต่อบรรยากาศและคนนำเที่ยวสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของเพศชายหญิงและตามช่วงอายุ ส่วนใหญ่เลือกซื้อโปรแกรมทัวร์กับบริษัทผู้ประกอบการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 32.8 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของเพศชายหญิง แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุส่วนใหญ่จะเลือกซื้อกับบริษัทผู้ประกอบการท่องเที่ยวและบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยว นิยมซื้อโปรแกรมทัวร์ 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 56.2 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของเพศชายหญิงและตามช่วงอายุ

ด้านช่องทางการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลจากญาติ คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาได้แก่เพื่อนและญาติ คิดเป็นร้อยละ 21.5 โดยเพศชายหญิงมีช่องทางรับรู้ข้อมูลจากทางญาติ เพื่อนและญาติเช่นเดียวกัน ส่วนเพศทางเลือกมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลจากทางญาติและเฟสบุ๊ค แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุพบว่าทุกช่วงอายุมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลจากทางญาติ เพื่อน/ญาติ และบริษัททัวร์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่นิยมใช้เฟสบุ๊คมากที่สุด รองลงมาได้แก่ญาติ โดยเพศชายหญิงนิยมใช้เฟสบุ๊ค ส่วนเพศทางเลือกนิยมใช้อินสตาแกรม แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุพบว่าทุกช่วงอายุนิยมใช้เฟสบุ๊คยกเว้นอายุ 51 ปี หรือมากกว่านิยมใช้ญาติมากกว่า การใช้เว็บไซต์เพื่อค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ คิดเป็นร้อยละ 76.6 โดยเพศชายหญิง เพศทางเลือกและทุกช่วงอายุไม่นิยมใช้เว็บไซต์ในการค้นหาข้อมูล ด้านข้อมูลที่ต้องการจากสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 51.1 โดยเพศชายหญิง เพศทางเลือกและทุกช่วงอายุต้องการข้อมูลด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการความเร็วในการตอบสนองภายใน 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 45.3 โดยเพศชายหญิงเพศทางเลือกและทุกช่วงอายุต้องการความเร็วในการตอบสนองภายใน 1 วัน ยกเว้นช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ต้องการความเร็วในการตอบสนองภายใน 1 ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการกิจกรรมเดินป่ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) รองลงมาได้แก่ดูแลช้าง (ค่าเฉลี่ย 4.19) โดยเพศชายหญิงต้องการกิจกรรมเดินป่ามากที่สุดรองลงมาคือดูแลช้างเหมือนกัน ส่วนเพศทางเลือกต้องการกิจกรรมเดินป่ามากที่สุดรองลงมาคือเยี่ยมชมชุมชน เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุพบว่าทุกช่วงอายุต้องการกิจกรรมเดินป่าและดูแลช้าง มีความต้องการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย 4.19) และต้องการที่จะเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของชาวบ้าน (ค่าเฉลี่ย 4.19) โดยเพศชายหญิงมีความต้องการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ ส่วนเพศทางเลือกต้องการที่จะเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของชาวบ้าน แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุพบว่าทุกช่วงอายุยังมีความต้องการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ และต้องการที่จะเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.1 โดยเพศชาย หญิง เพศทางเลือก และทุกช่วงอายุส่วนใหญ่มีความต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งเช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัญหาข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและคำแนะนำเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ดังนี้

1. การจัดการขยะพลาสติกและขยะตามแหล่งท่องเที่ยว
2. มีกิจกรรมร่วมกับคนในหมู่บ้านมากกว่าการเที่ยวชมเพียงอย่างเดียว
3. ความสะอาดของพื้นถนน
4. ต้องการให้มีเส้นทางเดินป่าที่แท้จริง ไม่มีถนนให้เดินหรือรถวิ่งผ่าน
5. ให้ดูแลสวัสดิภาพของสัตว์
6. แก้ไขปัญหาการจราจรติดขัด
7. ให้รักษาสภาพแวดล้อมและมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ
8. ให้มีการจัดหาอาหารที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว
9. กำจัดขยะในแม่น้ำและดูแลรักษาความสะอาดของแม่น้ำ

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และพฤติกรรมกรหาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางสื่อสังคมออนไลน์ รวมถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน

จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท สถานภาพโสด ส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศฝรั่งเศส รองลงมาคือเยอรมันและอังกฤษ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001– 4,000 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภัสสร คุ่มถนอม (2558) ศึกษาเรื่องความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานะภาพ โสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท

ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับสูง มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศอื่นๆมาก่อน ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก การตัดสินใจท่องเที่ยวด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภัสสร คุ่มถนอม (2558) ศึกษาเรื่องความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีเหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือเพื่อการพักผ่อนกับเพื่อนหรือครอบครัว นิยมพักที่โรงแรม เกสเฮาส์ มีวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมกลางแจ้งเช่น กิจกรรมเดินป่าและดูแลช้าง ชอบความสวยงามของธรรมชาติ และความเป็นมิตรของผู้คน มีความใส่ใจด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ใหม่ๆ ในด้านวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของผู้คน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิรติ ตระการศิริวานิช (2559) ศึกษาเรื่องส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย ที่ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวต้องการท่องเที่ยวในที่ที่มีแสงส่องสว่างสามารถทำกิจกรรมกลางแจ้งได้ ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องอาศัยแรงกายมาก ต้องการกิจกรรมที่สร้างความตื่นเต้นและประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการพบปะพูดคุยเรียนรู้กับผู้คน ในท้องถิ่นที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากตนเองและไม่เคยรู้มาก่อน

ด้านพฤติกรรมการหาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางสื่อสังคมออนไลน์

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ข่าวสาร โดยช่องทางกูเกิ้ลและข้อมูลจากเพื่อนหรือญาติ รวมถึงบริษัทนำเที่ยว นิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ทางเฟซบุ๊ก อินสตาแกรมและกูเกิ้ล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรสา เติตวิวัฒน์ และคณะ(2559) ศึกษาเรื่องการตลาดทางสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย ที่ผลการศึกษาพบว่าสื่อออนไลน์ที่ชาวต่างชาตินิยมใช้กันมากที่สุดคือเฟซบุ๊ก(Facebook) และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ กิรติ ตระการศิริวานิช และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย ที่ผลการศึกษาพบว่าในด้านข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ส่วนใหญ่นิยมใช้บริการสื่อสังคม

ออนไลน์ เฟซบุ๊ก(Facebook)

ด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวตามรูปแบบกิจกรรมเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการด้านรูปแบบกิจกรรมเดินป่า ดูแลช้าง และกิจกรรมเที่ยวชมวัด เขียมชมชุมชน มีความปรารถนาสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสภาพแวดล้อม และต้องการที่จะเรียนรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิรติ ตระการศิริวานิช และคณะ (2559) ศึกษาเรื่องการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทยโดยเก็บข้อมูลจาก 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ภาคกลาง(รวมภาคตะวันออก และตะวันตก) ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี และอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคใต้ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา ที่ผลการศึกษาพบว่าความต้องการของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านพื้นที่การจัดการ บุคลากร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆและยังพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศนิยมกิจกรรมเดินป่าและศึกษาธรรมชาติ ซึ่งมีข้อแตกต่างจากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่านักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความต้องการด้านกิจกรรมการดูแลช้างเพิ่มเติมจากการเดินป่าและศึกษาธรรมชาติ อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับกิจกรรมดูแลช้างมากกว่าภูมิภาคและจังหวัดอื่นๆ (แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถพ สุทธิจิระพันธ์ (2557) ศึกษาเรื่องการจัดการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว คือการล่องแพไม้ไผ่ การล่องแพยาง และเรือแคนู)

5.3 ข้อค้นพบ

- 1.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มใหญ่ที่สุดได้แก่นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส ร้อยละ 22.4 เยอรมัน ร้อยละ 10.9 และอังกฤษ ร้อยละ 10.4
- 2.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากกว่าร้อยละ 71.64 ให้ความสำคัญกับวางแผนทำกิจกรรมเดินป่าและดูแลช้าง
- 3.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน ไม่เกิน 60 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำแนกตามเพศที่มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน ไม่เกิน 60 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่า กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 50ปีจะมีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน ไม่เกิน 60 ดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีอายุ 51ปีขึ้นไปมีงบประมาณการใช้จ่ายที่สูงกว่า 91 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อวัน
- 4.) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่

ปัจจัยด้านความสวยงามของธรรมชาติ และปัจจัยด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำแนกตามเพศชาย เพศหญิง แต่เพศทางเลือกให้คะแนนการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงอายุพบว่าให้ความสำคัญกับความสวยงามของธรรมชาติมาเป็นอันดับหนึ่ง

5.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมซื้อ โปรแกรมทัวร์ 1 วัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำแนกตามเพศชาย เพศหญิง และข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุ

6.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่องทางรับรู้ทางญาติ และรับรู้จากการบอกเล่าของเพื่อน และญาติ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำแนกตามเพศชาย เพศหญิง แต่เพศทางเลือกจะมีช่องทางรับรู้ทางญาติ และเฟซบุ๊ก เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่าช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ถึง 41-50 ปี มีช่องทางรับรู้จากญาติ และจากเพื่อน และญาติ แต่ผู้ที่มีอายุสูงกว่า 51 ปีหรือมากกว่าจะมีช่องทางรับรู้ทางเพื่อน และญาติ รองลงมาได้แก่ญาติ

7.) ในส่วนของพฤติกรรมการหาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการข้อมูลด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเมื่อจำแนกตามเพศ และข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุ และผลการศึกษาพบว่า การตอบสนองภายใน 1 วันเป็นความเร็วที่เหมาะสมในการตอบสนองจากสื่อสังคมออนไลน์

8.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการกิจกรรมในการเดินป่า ดูแลช้าง แต่เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายนิยมเดินป่า และดูแลช้าง ส่วนเพศหญิงนิยมดูแลช้าง และเดินป่า ในขณะที่เพศทางเลือกนิยมเดินป่า และเยี่ยมชมชน เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 31-40 ปี และ 51 ปีหรือมากกว่า นิยมดูแลช้าง รองลงมาคือเดินป่า ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21- 30 ปี และ 41- 50 ปี นิยมเดินป่า รองลงมาคือดูแลช้าง

9.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความปรารถนาที่จะสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในส่วนของ การสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสุขภาพแวดล้อม และธรรมชาติ รองลงมาได้แก่ ต้องการที่จะเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายปรารถนาให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสุขภาพแวดล้อม และธรรมชาติรองลงมาได้แก่ต้องการที่จะเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ส่วนเพศหญิงปรารถนาที่จะต้องการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน รองลงมาได้แก่ ต้องการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสุขภาพแวดล้อม และธรรมชาติ ในขณะที่เพศทางเลือกปรารถนาที่จะต้องการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน รองลงมาได้แก่ ต้องการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสุขภาพแวดล้อม และธรรมชาติ ในขณะที่ยังมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20 ปี 41 – 50 ปี 51 ปี หรือมากกว่า ปรารถนาให้ชุมชนมีรายได้เพื่อใช้ในการดูแลสุขภาพแวดล้อม และธรรมชาติ ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มี

อายุ 21 – 30 ปี 31 – 40 ปี ปรารถนาที่จะต้องการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน

10.) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัด เชียงใหม่อีกครั้งสูงถึงร้อยละ 75.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายมีความต้องการกลับมาท่องเที่ยว เชียงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 74 เพศหญิง ร้อยละ 75.7 และเพศทางเลือก ร้อยละ 100 เมื่อ จำแนกตามช่วงอายุ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ต้องการกลับมาท่องเที่ยวเชิง นิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 80 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21 – 30 ปี ร้อยละ 75 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 80 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 69.7 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 51 ปี หรือมากกว่า ร้อยละ 66.7

5.3 ข้อเสนอแนะ

1.) หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรจัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เชียงนิเวศในต่างประเทศเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และควรมุ่งเน้นไปออกงานส่งเสริมการ ท่องเที่ยว หรือ โฆษณาในกลุ่มประเทศแถบยุโรป เช่น ประเทศฝรั่งเศส เยอรมัน และอังกฤษ เพื่อให้ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลัก

2.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรจัดให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกี่ยวกับการเดิน ป่า และดูแลช้างที่มีความต่อเนื่องกัน โดยจัดเส้นทางเดินป่าที่แท้จริงไม่มีถนน หรือรถวิ่งผ่าน รวมทั้ง คำนี้ถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกเพศทุกวัย และ ควรมีการสื่อสารการตลาดที่เน้นถึงกิจกรรมการเดินป่า และดูแลช้างให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อให้ สอดคล้องกับแผนการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรจัด โปรแกรมทัวร์ที่มีราคาไม่เกิน 60 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อ วันเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ และรวมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ สำหรับ โปรแกรมทัวร์ที่มีราคาสูงมากกว่า 91 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อวันควรจะเน้นทำการตลาดกับผู้ที่ มีอายุ 51ปีขึ้นไป ซึ่งราคาทั้งสองกลุ่มนี้ควรรวมค่าเดินทาง ค่าอาหารกลางวัน น้ำดื่ม และค่ากิจกรรม ต่างๆ

4.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรเน้นการจัด โปรแกรมทัวร์ 1 วันที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ การเดินป่า และการดูแลช้าง โดยสร้างกลุ่มกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและ รักษาสิ่งแวดล้อม เพราะนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติส่วนใหญ่ทั้งเมื่อจำแนกตามเพศ และจำแนก ตามอายุต่างมีความนิยมนิยมซื้อ โปรแกรมทัวร์ 1 วัน

5.) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ควรให้มีมาตรการในการจัดสรรงบประมาณ ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดการขยะพลาสติกตาม

แหล่งท่องเที่ยว กำจัดขยะในแม่น้ำ และดูแลรักษาความสะอาดของแม่น้ำลำคลอง และสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่ตั้งเมื่อจำแนกตามเพศ และจำแนกตามอายุต่างก็ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสวยงามของธรรมชาติ และปัจจัยด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก

6.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรจัดทำสื่อออนไลน์ผ่านทางยูทูป และเฟซบุ๊กในรูปแบบของสื่อต่างๆที่สามารถไลค์ และแชร์ ระหว่างบุคคลกับสาธารณะชนได้ เพราะนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติส่วนใหญ่ตั้งเมื่อจำแนกตามเพศ และจำแนกตามอายุต่างก็มีช่องทางรับรู้ทางยูทูป เฟซบุ๊ก และรับรู้จากการบอกเล่าของเพื่อน และญาติ

7.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวและผู้จัดทำเว็บไซต์ในการโฆษณาทางสื่อออนไลน์ควรจัดทำให้น้ำเว็บเพจมีการเน้นข้อมูลด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการเดินป่า ดูแลช้างและการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติทุกเพศทุกวัยสามารถหาข้อมูลด้านกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้สะดวกและครบถ้วนที่สุด และในส่วนของ การตอบคำถามและข้อสงสัยทางสื่อออนไลน์ให้กับนักท่องเที่ยวควรให้อยู่ในช่วงเวลาไม่เกิน 1 วัน

8.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรจัดกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจของนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เหมาะสมกับเพศ และวัยที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว โดยเน้นกิจกรรมเดินป่า การดูแลช้าง และกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกับคนในชุมชน เพราะนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีความต้องการกิจกรรมในการเดินป่า ดูแลช้าง และเยี่ยมชมชุมชน รวมถึงให้การดูแลสวัสดิภาพของสัตว์ให้มีความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติ จัดหาแหล่งอาหารให้เพียงพอ ไม่มีการบังคับทารุณในการร่วมทำกิจกรรมกับนักท่องเที่ยว

9.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวควรจัดกิจกรรมที่สามารถให้นักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและให้ความสนับสนุนการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม และอนุรักษ์ธรรมชาติ ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมการปลูกต้นไม้ ปลูกกล้วยไม้ในแหล่งป่าไม้ธรรมชาติ เพื่อเป็นที่ระลึกในการมาท่องเที่ยว กิจกรรมช้างบุญธรรมเพื่อร่วมดูแล และอนุรักษ์ช้างที่นักท่องเที่ยวได้มาร่วมทำกิจกรรมด้วย เป็นต้น รวมถึงการสร้างควมมีส่วนร่วม และกระจายรายได้ให้กับคนในชุมชน โดยจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมทำกิจกรรม และเรียนรู้ประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ซึ่งการส่งเสริม และยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ กรมป่าไม้ (2548) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าเป็น “การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่น เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดประโยชน์ต่อชุมชน”

10.) ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรมีการเสริมสร้างฝึกรวมการให้บริการ และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักวิชาการ และคนในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาบุคลากร ภาษา การสื่อสาร และเทคนิคด้านการสร้างความสนุกสนานให้กับนักท่องเที่ยวอย่างมีมิตรไมตรี รวมถึงการจัดการด้านอาหาร เครื่องดื่ม ของว่างที่มีคุณภาพ และรสชาติที่ดี รวมถึงจัดหาอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับเพศและวัยของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

11.) จากการศึกษาพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติโดยส่วนใหญ่ทุกเพศทุกวัยมีความต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้ง ดังนั้นผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมถึงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ควรมีเป้าหมายร่วมกัน และวางแผนงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม และบูรณาการในการเสริมสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการรักษาสีเขียวและอนุรักษ์ธรรมชาติในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม และได้รับผลประโยชน์ที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติ

12.) ข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่านักท่องเที่ยวยังให้ความสำคัญและมีความต้องการในส่วนของ การปรับปรุงเรื่องการจราจรติดขัดซึ่งเป็นปัญหาในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงเรื่องความสะดวกของถนนหนทาง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาปรับปรุงและแก้ไข

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในอนาคต

ผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นผลที่เกิดจากการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งได้ข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่กว้างขึ้นและในช่วงเวลาอื่นๆของปี เช่นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย รวมทั้งควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งในส่วนของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่

5.5 ข้อจำกัดในการศึกษา

ควรออกแบบแบบสอบถามให้ใช้มาตรวัด (scale) ความสำคัญ ความต้องการเป็นแบบเดียวกัน เช่น 5 ระดับ ไม่ควรใช้หลายมาตรวัด (scale) ปะปนกัน